

► La BSO de VNG

1 up, la vida més enllà de Nunca Jamás

El grup vilanoví es reinventa i enregistra el seu segon disc

L'evolució dels 'Nunca'

La formació dels antics Nunca Jamás segueix sent la mateixa, però amb un canvi momentani de guitarrista: Magí Signes (veu), Marc Benaiges (bateria), Marc Martínez (baix), Daniel Sieiro (guitarra) i Xavier Broncano (guitarra), en substitució de Jaume Pujante. Ja es pot escoltar algun tema del segon disc a myspace.com/1upmusicband.

Els membres de 1 up en diverses actuacions passades. D'esquerra a dreta: Magí, Marc M., Marc. B., Daniel i Xavier

BLAI

De Califòrnia a Vilanova i la Geltrú

A Vilanova existeix una generació de músics entre 20 i 25 anys amb un cert apropament a estils com el punk-pop i el hardcore melòdic californià. Els 1 up en són l'exemple més clar, però altres bandes com Temporada Alta o els desapareguts Érase1Vez (alguns membres dels quals preparen un nou projecte) també en són representants.

Acaben d'aterrar del meravellós País de Nunca Jamás amb la intenció de demostrar al públic que ja s'han allunyat d'aquell indret d'en Peter Pan, on la infància era eterna i mai et podies fer gran. Els Nunca Jamás han canviat de nom i estan a punt d'enllestir un segon disc amb un so molt més madur i un estil més matisat, molt proper al punk-pop nord-americà. El nom té dos tipus de significats: per una banda, el que ve dels videojocs (una vida més) i a part, el que té a veure en aprofitar l'única vida que tenim, explica Marc Benaiges, bateria. Pel que fa al nou estil, es tracta d'una evolució a partir del disc de debut que la banda va gravar fa gairebé tres anys (Estación de Sueños, 2005). Segons els propis membres dels 1 up, aquell àlbum va servir per experimentar i veure què podia aportar cadascú a la sonoritat del grup. Tots hem begut de la mateixa essència de

// BLAI MARSÉ

música però de diferents estils. Tot això es reflectia en temes molt llargs amb moltes parts i estils diferents. Ara ens hem anat quedant amb un estil més definit. Aquestes cançons, amb una estructura molt més senzilla i definida, no han perdut l'alegria, frescor i malenconia característica dels temes que componien el disc anterior.

Com en altres disciplines de l'art, la banda creu que és millor una imatge senzilla o una sola paraula per poder expressar qualsevol manifestació artística.

Els 1 up confien que aquest canvi de rumb els obri més portes: tal com està el panorama, has de fer alguna cosa amb què et trobis a gust però que agradi a la gent. Si ho aconseguixes, moralment estàs el doble de satisfet. De fet, porten més de dos anys buscant un so propi: a Espanya pràcticament no hi ha grups que tinguin un so de punk pop ianqui. Hem estat buscant el

nostre so, no volíem sonar als típics grups de pop-rock espanyol. Trobar aquest so tan americà ha estat difícil.

En tot aquest temps, han fet tantes cançons que podrien haver editat dos discos de transició entre *Estación de Sueños* i el que estan a punt d'enllestir. Alguns dels temes ja es poden escoltar al *myspace*. El disc ha estat gravat al Rub Studios de Reus amb l'ajuda de Robert Martínez, també tècnic de grups com Calima. Els 1 up no s'aventuren a posar una data de sortida del disc i afirmen que la música serà qui determinarà el moment en què vegi la llum.

Després de més d'un any sense tocar en directe, el dia 7 de març actuen a Vilanova. Tot i que potser preferirien la Platja com a escenari, el lloc serà l'Envelat, en un concert on combinaran les cançons més clàssiques amb les noves. Senyores i senyors, torna el *punk-rock show* a Vilanova i la Geltrú.

+ L'mp3 de 1 up

Les influències del so del grup són un mirall de la nova etapa que comencen. L'elecció no ha estat fàcil, però els discos dels californians Blink 182 i NOFX es perfilen com els principals culpables de l'existència de la banda, junt amb altres formacions més joves com Sum 41, Mest o Plus 44.

NOFX – So long and thanks for all the shoes (1997)
“Creiem que és un referent molt important en aquest estil de música. Aquest grup va ser el primer en fer que la música dura comencés a sonar comercial i amb una bona producció. És un disc de culte. Tocat d'una manera molt salvatge aconseguixen que soni comercial i enganxós”.

Pblink 182 – Take off your pants and jacket (2001)
“És un disc en què cada cançó és un hit, tots els temes són singles. Et pots escoltar el disc i recordaràs fàcilment de totes les cançons. Van ser la

banda que va pujar el segon esglaó de l'escala que van començar a construir els NOFX. No tinc paraules per parlar d'aquest grup (Marc Benaiges)”.

Mest – Destination Unknown (2001). “Estem parlant d'una evolució més, són els que van agafar el relleu dels grups anteriors del que ve després de Blink 182. Sonen molt frescos i tenen un punt molt saltimbanqui que m'agrada molt. M'hi he fixat molt en el moment de compondre alguns dels temes del disc (Marc Martínez)”.

Plus 44 – When your heart stops beating (2006). “Són el baixista i bateria de Blink 182 amb membres de Mercy Killers. Comencen a treballar amb tocs molt més electrònics. Un so més fosc, una música que arriba molt més al cor. Segueix l'estela de no quedar-se estancats, treballen amb harmonies amb què normalment no es treballa en aquest estil de música”